

ที่ มท ๐๒๑๐.๕/ว๑๑๕๙

กระทรวงมหาดไทย
ถนนอัษฎางค์ กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐

๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๗

เรื่อง ขอประชาสัมพันธุ์การกำหนดนิยามและขอบเขตอุตสาหกรรมดิจิทัลของประเทศไทย

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือ สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ จำนวน ๑ ชุด
ที่ ศค ๐๔๑๐/ว๒๕๙๒ ลงวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๖๗

ด้วยสำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้ดำเนินการกำหนดนิยามและขอบเขตอุตสาหกรรมดิจิทัลของประเทศไทย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้หน่วยงานต่าง ๆ ได้นำกรอบนิยามดังกล่าวไปใช้ประโยชน์ในการสำรวจ วิเคราะห์ และเพื่อให้การเก็บข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมดิจิทัลของประเทศไทยเป็นไปในแนวทางเดียวกัน โดยคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้ให้ความเห็นชอบและได้มีประกาศ เรื่อง การกำหนดนิยามและขอบเขตอุตสาหกรรมดิจิทัลของประเทศไทย ประกาศ ณ วันที่ ๓ กันยายน ๒๕๖๗

กระทรวงมหาดไทย จึงขอประชาสัมพันธ์ประกาศคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เรื่อง การกำหนดนิยามและขอบเขตอุตสาหกรรมดิจิทัลของประเทศไทย เพื่อใช้เป็นกรอบแนวทางในการสำรวจวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อกำหนดนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัลต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายเชษฐา โมสิกรัตน์)

รองปลัดกระทรวงมหาดไทย ปฏิบัติราชการแทน
ปลัดกระทรวงมหาดไทย

สำนักงานปลัดกระทรวง

ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

โทร. ๐ ๒๒๘๑ ๑๕๖๗

รับที่ 1515

วันที่ 29 ต.ค. 2567

เวลา 09.14 น.

ที่ ดศ ๐๔๑๐/๖๒๕๙๒

กระทรวงมหาดไทย
กองกลาง สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย
วันที่ 28 ต.ค. 2567
เลขรับ 44291

สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัล

เพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ ๘๐

พรรษา อาคารรัฐประศาสนภักดี 8 ต.ค. 25

ถนนแจ้งวัฒนะ เขตหลักสี่ 16.11 น.

กรุงเทพฯ ๑๐๒๑๐ 1091

๘ ตุลาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอประชาสัมพันธ์การกำหนดนิยามและขอบเขตอุตสาหกรรมดิจิทัลของประเทศไทย

เรียน ปลัดกระทรวงมหาดไทย

สิ่งที่ส่งมาด้วย ประกาศคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เรื่อง การกำหนดนิยามและขอบเขตอุตสาหกรรมดิจิทัลของประเทศไทย ประกาศ ณ วันที่ ๓ กันยายน ๒๕๖๗

ด้วย สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้ดำเนินการกำหนดนิยามและขอบเขตอุตสาหกรรมดิจิทัลของประเทศไทย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้หน่วยงานต่าง ๆ ได้นำกรอบนิยามดังกล่าวไปใช้ประโยชน์ในการสำรวจ วิเคราะห์ และเพื่อให้การเก็บข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมดิจิทัลของประเทศไทยเป็นไปในแนวทางเดียวกัน โดยคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้ให้ความเห็นชอบและมีประกาศเรื่อง การกำหนดนิยามและขอบเขตอุตสาหกรรมดิจิทัลของประเทศไทย ประกาศ ณ วันที่ ๓ กันยายน ๒๕๖๗

ในการนี้ สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ จึงขอประชาสัมพันธ์ประกาศคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เรื่อง การกำหนดนิยามและขอบเขตอุตสาหกรรมดิจิทัลของประเทศไทย เพื่อให้หน่วยงานได้นำกรอบนิยามดังกล่าวไปใช้ประโยชน์ ในการสำรวจ วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อกำหนดนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัลต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ศิริกัญญา วัฒนศิริ

(นายธีรวัฒน์ ธงภักดี)

รองเลขาธิการ ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

กองขับเคลื่อนดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจ

โทรศัพท์ ๐ ๒๑๔๒ ๑๑๘๑, ๐ ๒๑๔๑ ๖๙๔๐

โทรสาร ๐ ๒๑๔๓ ๘๐๓๓

<https://get-qr.com/iEmTgg>

ประกาศคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
เรื่อง การกำหนดนิยามและขอบเขตอุตสาหกรรมดิจิทัลของประเทศไทย

โดยที่พระราชบัญญัติการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๑๗ (๕) กำหนดให้สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ มีอำนาจหน้าที่ในการสำรวจ เก็บรวบรวมข้อมูล ติดตามความเคลื่อนไหวของสถานการณ์ด้านการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และแนวโน้มการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งวิเคราะห์และวิจัยประเด็นทางเศรษฐกิจ และสังคมดิจิทัลที่มีผลต่อการพัฒนาประเทศเพื่อเสนอต่อคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ หรือคณะกรรมการเฉพาะด้าน เพื่อให้การดำเนินการดังกล่าวเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถนำมาเป็น กรอบแนวทางการวางยุทธศาสตร์การพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทยได้อย่างถูกต้อง น่าเชื่อถือ สะท้อนข้อเท็จจริง และได้มาตรฐานสากล

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ (๗) แห่งพระราชบัญญัติการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจ และสังคม พ.ศ. ๒๕๖๐ คำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๑๖๘/๒๕๖๗ ลงวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๖๗ ประกอบด้วย คณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ในการประชุม ครั้งที่ ๑/๒๕๖๗ เมื่อวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๖๗ จึงได้เห็นชอบการกำหนดนิยามอุตสาหกรรมดิจิทัลของประเทศไทย ดังนี้

อุตสาหกรรมดิจิทัล หมายถึง อุตสาหกรรมที่มีการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเข้มข้น (Digital Technology Intensive Industry) และเป็นอุตสาหกรรมแห่งอนาคตที่เป็นพื้นฐานที่จำเป็นของการ พัฒนาภาคการผลิตและบริการอื่น ๆ ด้วยการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ประกอบด้วย อุตสาหกรรมหลัก ได้แก่ อุตสาหกรรมฮาร์ดแวร์ (Hardware) อุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ (Software) อุตสาหกรรมอุปกรณ์อัจฉริยะ (Smart Devices) อุตสาหกรรมดิจิทัลคอนเทนต์ (Digital Content) อุตสาหกรรมบริการดิจิทัล (Digital Services) และอุตสาหกรรมโทรคมนาคม (Telecommunication) และอุตสาหกรรมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ที่ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นส่วนประกอบในการผลิตสินค้า การค้าหรือการบริการ

๑. อุตสาหกรรมฮาร์ดแวร์ (Hardware)

หมายถึง อุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการผลิต และจำหน่าย ผลิตภัณฑ์ อุปกรณ์ และ/หรือ ชิ้นส่วนต่าง ๆ ที่ประกอบขึ้นเป็นเครื่องคอมพิวเตอร์ มีลักษณะเป็นรูปธรรมสามารถมองเห็นได้ด้วยตา และสัมผัสได้ เช่น จอภาพ คีย์บอร์ด เครื่องพิมพ์ เม้าส์ เป็นต้น โดยจะเน้นที่การทำงานหลักในลักษณะของ การประมวลผลของข้อมูล ทั้งนี้ ได้แบ่งออกเป็น ๔ กลุ่มใหญ่ ประกอบด้วย ๑) กลุ่มซิสเต็ม (System) ๒) กลุ่ม คอมพิวเตอร์ส่วนบุคคล (Personal Computer) ๓) กลุ่มอุปกรณ์ต่อพ่วง (Peripherals) และ ๔) ชุดเครื่อง คอมพิวเตอร์สำหรับงานเฉพาะด้าน (Special Purpose Equipment)

/๒. อุตสาหกรรม...

๒. อุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ (Software)

หมายถึง อุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนา การผลิต จำหน่าย และบริการด้านซอฟต์แวร์ โปรแกรมทางคอมพิวเตอร์ ชุดคำสั่ง ระบบควบคุมสั่งการ ระบบตอบสนองต่อการใช้งานเฉพาะ โดยแบ่งออกเป็น ๔ กลุ่ม ประกอบด้วย ๑) Business Software ๒) Development Software ๓) Systems Software และ ๔) Embedded Software มีการประกอบธุรกิจในลักษณะของการซื้อ ขาย แลกเปลี่ยนสิทธิความเป็นเจ้าของหรือสิทธิการใช้งาน โดยในการจัดเก็บมูลค่าในอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์นี้ จะไม่รวมถึงการเช่า ใช้ หรือเก็บค่าบริการตามปริมาณการใช้งาน

๓. อุตสาหกรรมอุปกรณ์อัจฉริยะ (Smart Devices)

หมายถึง อุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนา การผลิต จำหน่ายชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ที่ฝังตัวอยู่ในอุปกรณ์ใด ๆ เช่น สำหรับอุปกรณ์เครื่องใช้ไฟฟ้า รถยนต์ อุปกรณ์เครื่องใช้ภายในบ้าน และชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ที่มีความซับซ้อน โดยเน้นที่การทำงานหลักในลักษณะอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ที่มีความสามารถในการประมวลผลได้อัตโนมัติ (Autonomy) ความสามารถของอุปกรณ์อัจฉริยะที่รับรู้บริบทผ่านเซ็นเซอร์ เช่น กล้อง ไมโครโฟน และ GPS โดยข้อมูลที่รวบรวมผ่านเซ็นเซอร์สามารถนำมาใช้ในการตัดสินใจหรือให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ใช้โดยอัตโนมัติ (Context-awareness) และอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ที่เชื่อมต่อเครือข่าย (Connectivity) เช่น อากาศยานไร้คนขับ (Drone) กลุ่มอุปกรณ์ที่สวมใส่ติดร่างกาย (Wearable devices) กล้อง CCTV อัจฉริยะ เครื่องใช้ไฟฟ้าอัจฉริยะ และยานยนต์อัจฉริยะ เป็นต้น

๔. อุตสาหกรรมดิจิทัลคอนเทนต์ (Digital Content)

หมายถึง อุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการผลิต และเผยแพร่จำหน่าย ด้านเนื้อหาดิจิทัล ถือเป็นหนึ่งในอุตสาหกรรมเชิงสร้างสรรค์ที่อาศัยทักษะจากความคิดสร้างสรรค์และทักษะด้านเทคโนโลยีในการผลิตสื่อในรูปแบบดิจิทัล และเกี่ยวข้องกับหลายธุรกิจ เช่น ภาพยนตร์ บันเทิง และการออกแบบ เป็นต้น โดยแบ่งออกเป็น ๘ กลุ่ม ประกอบด้วย ๑) สื่อวิดีโอออนไลน์ (Online Video) ๒) สื่อแอนิเมชัน (Animation) ๓) สื่อการเรียนรู้แบบอิเล็กทรอนิกส์ (E-Learning) ๔) เกม (Game) ๕) สื่อเสียงแบบดิจิทัล (Digital Sound and Music) ๖) สื่อภาพและศิลปะ (Imaging and Art) ๗) สื่อข้อความและหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (Text and e-Books) ๘) Immersive Content (เช่น AR/VR/MR) มีลักษณะการดำเนินงานตั้งแต่การผลิต การจัดจำหน่าย การให้บริการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องจะนับรวมเป็นมูลค่าของด้าน Digital Content ทั้งหมด

๕. อุตสาหกรรมบริการดิจิทัล (Digital Services)

หมายถึง อุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการทางด้านดิจิทัลทุกประเภท และการจำหน่ายผ่านช่องทางอิเล็กทรอนิกส์ โดยเน้นการบริการหรือการออกแบบความคิดสร้างสรรค์ การให้คำปรึกษา และการบริการในลักษณะออนไลน์ โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นพื้นฐานในการสร้างมูลค่า เพื่อตอบสนองความต้องการของลูกค้า หน่วยงานหรือองค์กรทางธุรกิจต่าง ๆ โดยแบ่งออกเป็น ๓ กลุ่มใหญ่ ประกอบด้วย ๑) การให้คำปรึกษาและบริการออกแบบ (Service & Consulting) เช่น การให้คำปรึกษา แนะนำ ออกแบบ ฝึกอบรม การวิเคราะห์ประมวลผล ๒) บริการทางออนไลน์ (Online Service) เช่น บริการประมวลผลผ่านเครือข่ายการค้นหาข้อมูลในบนระบบอินเทอร์เน็ต การบริการผ่านแพลตฟอร์มต่าง ๆ และ ๓) การซ่อมและบำรุงรักษา (Repair & Maintenance) เช่น บริการซ่อม แก๊ซ และบำรุงรักษาซอฟต์แวร์ และอุปกรณ์ทางด้านเทคโนโลยี มีลักษณะการดำเนินงานหลักเป็นการให้บริการ และมีการจัดเก็บค่าบริการในลักษณะของการเช่าใช้ หรือปริมาณการใช้งาน

๖. อุตสาหกรรมโทรคมนาคม (Telecommunication)

หมายถึง อุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการผลิต การจำหน่ายอุปกรณ์ที่มีลักษณะการทำงานหลักเป็นการติดต่อสื่อสาร ผลิตภัณฑ์โทรคมนาคม และแพร่ภาพกระจายเสียง และการบริการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการติดต่อสื่อสาร โทรคมนาคมและแพร่ภาพกระจายเสียง โดยแบ่งออกเป็น ๒ กลุ่มใหญ่ ประกอบด้วย ๑) การสื่อสารและอุปกรณ์เครือข่าย (Communications & Networking Equipment) และ ๒) การบริการด้านการสื่อสารและแพร่ภาพกระจายเสียง Communications Services)

โดยมีรายละเอียดรหัสมาตรฐานอุตสาหกรรมประเทศไทย ประจำปี ๒๕๕๒ (Thailand Standard Industrial Classification: TSIC 2009) จำแนกตามกลุ่มอุตสาหกรรมตามเอกสารแนบท้ายประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๓ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๗

(นายภูมิธรรม เวชยชัย)

รองนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติหน้าที่

ประธานกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ